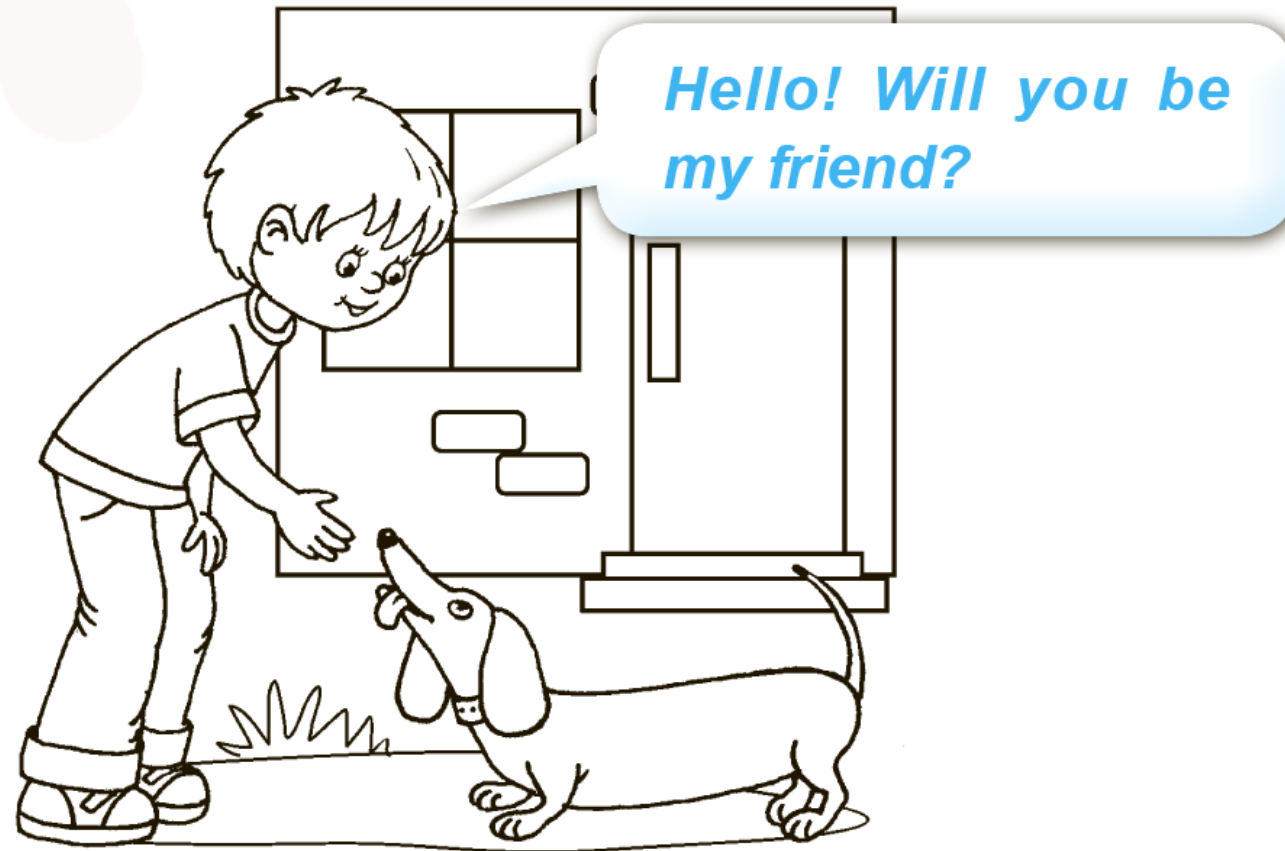

Олександра Орлова

Will You Be My Friend?

Будеш моїм другом?

In the morning Rostyk walked in the yard and met a red puppy with the sad eyes.

— Hello! — said Rostyk. — Will you be my friend?
The puppy waved his tail: “Of course. Let’s be friends.”

Вранці Ростик гуляв у дворі й зустрів рудого песика з сумними очима.

— Привіт! — сказав Ростик. — Будеш моїм другом?
Песик помахав хвостом: “Звісно. Давай дружити”.

Rostyk hugged the puppy and began to think what they can do together. But then the puppy's owner came. Dog's eyes became happy.

— Oh, — Rostyk guessed. — You already have a friend!

— Woof! — said the puppy: "Sorry."

Ростик обійняв песика і почав вигадувати, чим би їм разом зайнятися. Але раптом прийшов песиків господар, і очі песика засяяли радістю.

— А, — зрозумів Ростик. — У тебе вже є друг.

— Гав! — сказав песик: "Вибач".

Later Rostyk and his dad met a big and black dog.
— Great Dane, — said dad. — Looks like he is lost.

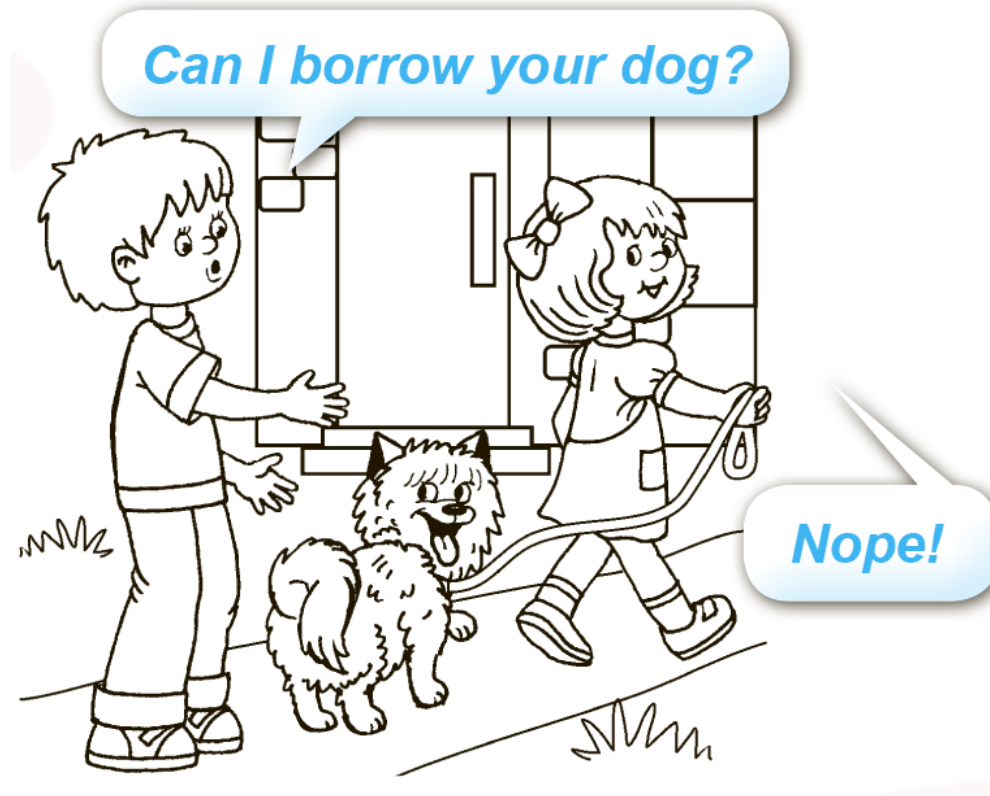
— How someone could lose such a big dog? — asked Rostyk. — Can we keep him?
But dad looked at the dog's collar and found the phone number.

Пізніше Ростик з татом зустріли великого й чорного пса.
— Німецький дог, — сказав тато. — Схоже, він загубився.
— Як можна загубити такого великого собаку? — спитав Ростик. — Заберемо його?
Але тато оглянув нашійник дога і знайшов номер телефону.

The lady in the big car came for the Great Dane. She gave Rostyk a candy because he found her friend.
— Goodbye, Great Dane! — Rostik said.
— Woof-woof! — voice came out of the car: “Thank you!”

По дога приїхала тітонька на великій машині. Вона дала Ростіку цукерку за те, що знайшов її друга.
— Бувай, дог! — сказав Ростик.
— Гав-гав! — пролунало з машини: “Дякую!”

In the evening Rostyk met a girl with a little curly dog. — Is it your friend? — Rostik asked the girl.
— Yep, — she said. — His name is Kilimanjaro, like a snow-covered mountain in Africa.
— I haven't friend. Can I borrow your Kylimjara?
— Nope! — refused the girl and took her dog home.

Увечері Ростик зустрів дівчинку з кучерявим песиком.
— Це твій друг? — спитав Ростик у дівчинки.
— Так, — відповіла вона. — Його звати Кіліманджаро, як засніжену гору в Африці.
— У мене нема друга. Можна позичити твого Килижара?
— Ні, — відказала дівчинка і пішла з песиком додому.

*Can I have a friend
with a long tail?*

— I have no friend, — complained Rostyk to his mom.
— How about your friends from daycare?
— No. I have no friend who's living with me, — explained Rostyk.
— And what about your dad?
— No. My friend shouldn't go to work, but should have four legs and a long tail.
— Oh, now it's clear! — Rostyk's mom laughed.

Ростик пожалівся мамі:
— У мене немає друга.
— Як немає? А твої друзі з садочка?
— Ні. Такого друга, щоб жив зі мною, — пояснив Ростик.
— А як же тато?
— Ні. Такого друга, щоб не ходив на роботу, а мав чотири лапи і довгий хвіст.
— А-а-а, зрозуміло, — засміялася мама.

The next day Rostyk and his dad came to the shelter.
There were a lot of dogs without owners.
— Choose your friend! — said dad.
Rostyk was quite confused.

Наступного дня Ростик із татом поїхали до притулку.
Там було багато песиків, які не мали господарів.
— Обирай друга, — сказав тато.
Ростик зовсім розгубився.

Suddenly, the white puppy with black spot around his eye ran up to Rostyk.

— Woof-woof-woof! — said the puppy: “Will you be my friend?”

Although the puppy had a short tail, Rostyk chose him.

Раптом до хлопчика підбіг білий песик з чорною плямою навколо ока.

— Гав-гав-гав! — сказав песик: “Будеш моїм другом?”

І хоча хвіст у песика був короткий, Ростик обрав саме його.